

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40090

Kl. 30h, 13/01

**Fabryka Kosmetyków „Lechia”
Przedsiębiorstwo Państwowe*)**

Poznań, Polska

Środek dezodoryzujący, zwłaszcza kosmetyczny

Patent trwa od dnia 30 listopada 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest środek dezodoryzujący, usuwający przykrą woń, zwłaszcza potu ludzkiego, przy czym środek ten nadaje się szczególnie dla celów kosmetycznych jako składnik płynów lub kremów używanych w kosmetyce.

Przykrą właściwością wielu osób, zwłaszcza w porze letniej jest nadmierne wydzielanie potu głównie pod pachami. Świeży pot, wydzielany z gruczołów potnych, jest prawie całkowicie bezwonny, jednak ulega szybkiemu rozkładowi bakteryjnemu z wytworzeniem związków siarkowych, dalej związków typu amin, oksykwasów itp., które wyróżniają się szczególnie przykrą i odrażającą wonią. Samo mycie nie zapobiega przykrej woni ciała, gdyż

wydzielany pot rozkłada się znacznie prędzej, niż wynoszą okresy między nawet bardzo częstym obmywaniem się.

W kosmetyce znane są szeregi środków przeciwpotnych w postaci kremów, płynów, pudrów, które działają garbująco na skórę, wywołując przynajmniej okresowo zmniejszenie się wydzielin potowych w miejscu traktowanym takim środkiem. Czynnymi składnikami tych środków kosmetycznych są przeważnie garbniki, różne środki dezynfekujące jak formalina, urotropina, paraformaldehyd oraz środki ściągające, najczęściej różnego rodzaju sole glinowe.

Wymienione środki posiadają liczne wady. Wszystkie działają garbująco w miejscu zaaplikowania, powodując silniejsze wydzielanie potu w innych miejscach ciała. Są szkodliwe dla zdrowia, gdyż naruszają normalne funkcje wydzielnicze organizmu, a poza tym czasami powodują podrażnienie skóry. Środki te często

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są dr Adolf Reinholz, mgr Janusz Kachelski i mgr Kazimierz Stein.

wywołują zmianę barwy skóry z powodu zawartych w nich garbników i niszczą białiznę, odbarwiając barwniki lub zmieniając ich kolor, przy czym nie zapobiegają całkowicie wydzielaniu przykrej woni potu, gdyż nie działają dostatecznie bakteriobójczo lub bakteriostatycznie. Niektóre składniki tych znanych środków jak np. formalina odznaczają się już same swoją przykrą wonią.

Według wynalazku stwierdzono, że środkiem który nie zakłóca normalnych funkcji gruczołów wydzielinowych, a przy tym odznacza się właściwościami antyseptycznymi i bakteriobójczymi są związki powierzchniowo czynne o charakterze kationowym, zwłaszcza czwartorzędowe sole amonowe, utworzone z połączenia łańcuchowych lub pierścieniowych trzeciorzędowych amin i halogenoalkilów o wysokim ciężarze cząsteczkowym. Środek według wynalazku zapobiega całkowicie bakteryjnemu rozkładowi normalnie niewydzielających woń świeżych wydzielin potnych, a przy tym jest dermatologicznie obojętny dla skóry i nieczynny w stosunku do tkanin i barwników.

Najkorzystniejszy w działaniu okazał się cetylochlorek pirydyniowy, oraz aetylobromek pirydyniowy.

Środka według wynalazku dodaje się do kosmetyków w ilości 0,05—0,5%.

Przykład. W celu wytworzenia płynu dezodoryzującego zadano 50 części wagowych rektyfikowanego alkoholu etylowego kompozycją zapachową o dowolnym składzie w ilości 0,1% wagowych, po czym wprowadzono 0,10% wagowych czwartorzędowej soli amoniowej w postaci czystego cetylochorku pirydyniowego. Płyn uzupełniono do 100 części wagowych wodą destylowaną.

Tak wytworzony płyn dezodoryzujący stosuje się do pocierania części ciała ulegających łatwo poceniu. Miejsca traktowane tym płynem mimo intensywnego pocenia nie wydzielają przykrego zapachu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Środek dezodoryzujący, zwłaszcza kosmetyczny, znamieny tym, że zawiera czwartorzędowe sole amoniowe.
2. Środek według zastrz. 1, znamieny tym, że zawiera cetylochlorek lub cetylobromek pirydyniowy, najlepiej w granicach 0,05—0,5% w stosunku do środka kosmetycznego w postaci płynu emulsji, kremu lub pudru.

Fabryka Kosmetyków „Lechia”
Przedsiębiorstwo Państwowe

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych